

§§ 8—18 inclusive med et dertil hørende Forslag af Udvalget (Nr. 14 i Betænkningen Anh. B., Sp. 220) fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Indholdet af de her citerede Paragrafer fra 8 til 18 sees at være i Almindelighed at bestemme, at saasnart man kommer til en Accord med en Entrepreneur, saa skal denne paalægges de almindelige Bestemmelser og Regler, som der ved alle saadanne Arbejder maae være nødvendige. Noget nærmere Spectelt om disse enkelte Bestemmelser har naturligtvis ikke været muligt at optage i et saadant Lovforslag. Det følger af sig selv, at de allesammen ere Bestemmelser, hvis rette Plads og Detaillering finder Sted, naar man giver Bevilling til et saadant Anlæg. Det er af disse Grunde, at Udvalget har troet, at de ogsaa mindre være paa deres Plads i denne Lov, da de jo netop her kun komme frem som noget Almindeligt og egentlig have deres rette Plads senere, naar der forhandles med Entrepreneurten. Efter hvad der er vedtaget ved Afstemningen igaar, vil der jo til § 19 blive føiet, at Bevillingen skal gives under de nærmere Betingelser, som Regjeringen maatte finde nødvendige at fastsætte. Heri synes altsaa at være indeholdt den hele Bemyndigelse, som der i saa Henseende behøves i selve Loven, og det er derfor, at Udvalget har troet at burde foreslaae, at disse Paragrafer gaae ud, saaledes som det ogsaa gjælder for de enkelte Tillæg til § 19, som allerede igaar ere voterede ud.

Indenrigsministeren: Jeg havde troet, at man vilde have anset det for noget betænkeligt, naar der, netop ved en Sag af saa stor Betydning som denne, ikke i selve Loven blev givet nærmere Regler, saaledes som de her foreliggende Paragrafer tilfalte. Det er jo et Punkt, som et Par Gange har været fortedagsmand og mig. Naar imidlertid Udvalget troer, og det er det Thing skulde dele denne Anskuelse med Udvalget, at det ikke er nødvendigt, at der udtrykkelig i den Henseende optages Noget i Loven, men at alt det overlades

til Regjeringen, saa kan jeg ikke have nogen særlig Grund til derimod at gjøre nogen Indsigelse.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, vare Forhandlingerne sluttede.

Formanden: Hvad Afstemningen over det foreliggende Affnit angaaer, skal jeg lade den foregaae paa en Maade, som ikke er den sædvanlige. Naar det nemlig foreslaaes, at en Paragraf skal udgaae, afgjøres dette i Almindelighed ved at stemme for eller imod den; dersom jeg altsaa nu vilde lade Afstemningen foregaae paa denne Maade, skulde der foretages 20 forskjellige Afstemninger. Jeg skal imidlertid, naar Ingen urgerer paa Afstemning over de enkelte Paragrafer, lade denne foregaae saaledes, at der alene stemmes over Udvalgets Forslag, at §§ 8 til 18 skulle udgaae.

Derpaa gif man over til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Forslag: §§ 8—18 (begge inclusive) udgaae af Loven.
vedtoges med 66 Stemmer mod 2.

Det næste Affnit, som fattes under Forhandling, omfattede §§ 21 og 22 med dertil hørende Endringsforslag af Udvalget (Nr. 16, 17 og 18 i Betænkningen, Anhang B. Sp. 220.)

Ordføreren: De Forandringer, der her ere foreslaaede, ere af en mindre Betydning. Udvalget har nemlig troet, at man ved en saadan Banes Drift som den foreslaaede ikke kunde tage noget Hensyn til, hvad der vilde skee i de første 2 Aar, da det maaskee vilde være nogen Tid, inden den nye Jernbanevei blev saaledes benyttet og alle Forhold saaledes ordnede, at man i Grunden kunde sige, at den hele Sag var kommen i fuldkommen Gang, var kommen i en saadan Tilstand, at man kunde ansee den for at være i fuld Drift. Det er derfor, man har troet at burde tilføie den Bestemmelse, at de 2 første Aar, som Banen drives, ikke regnes med.